

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

09 iulie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 23 decembrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2014, declarat de inculpatul

Amerberg Mihail Mihail, născut la 10 septembrie 1986 în mun. Bălți, locuitor al mun. Chișinău, str. Ginta Latină 15/2, ap. 62, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale;

<i>în instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare a cauzei</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>05 noiembrie – 23 decembrie 2013,</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>31 ianuarie – 19 februarie 2014,</i>
	<i>06 iunie – 09 iulie 2014;</i>

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 23 decembrie 2013, cauza fiind judecată conform prescripțiilor din art. 364/1 Cod de procedură penală, inculpatul Amerberg Mihail a fost condamnat în baza art. 290 alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 225 unități convenționale, ce constituie 4500 lei.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că într-o perioadă de timp și circumstanțe necunoscute, Amerberg M. a obținut 112 cartușe de calibru diferit, ilegal păstrîndu-le, fără autorizația corespunzătoare, la domiciliul din mun. Chișinău, str. Ginta Latină 15/2 ap. 62 pînă la 24.09.2013, cînd au fost depistate de către lucrătorii organelor de drept în cadrul efectuării percheziției.

Astfel, conform raportului de expertiză criminalistică nr. 6623 din 24.09.2013, au fost depistate și ridicate muniții - 72 de cartușe cal. 7, 62 mm /TT/, 11 cartușe cal. 7, 92 mm /Mauser/, 3 cartușe cal. 7, 62 mm /Mosin/, un cartuș cal. 30-06 /Springfield/, 1 cartuș militar cal. 7, 62 mm cu lovitură centrală de tip trasor, 1 cartuș de vînătoare cal. 7, 62 mm modificat prin retezarea vîrfului glonțului destinate pentru efectuare de trageri

din pistolul mitralieră de tip Kalaşnikov, 2 cartușe cal. 5, 45 mm destinate pentru efectuare de trageri din pistolul mitralieră de tip Kalaşnikov, 4 cartușe cal. 5,56x45 mm cu lovitură centrală destinate pentru trageri din pușcă de asalt de tiul „M16” sau carabine de tip „Mauser M 03”; 1 cartuș cal. 357 Magnum destinat pentru efectuarea de trageri din revolvere de tip „Taurus mod. 608; 689”, „Colt Pzton” etc., 1 cartuș cal. 38 SPL /Special/ destinat pentru efectuarea de trageri din revolvere de model „Holek mod. 820, 830, 840”, „Walter R99”, 3 cartușe cal. 9x19/9mm/Luger/ confecționate industrial și modificate prin retezarea vârfului glonțului destinate pentru efectuarea de trageri din pistoalele cu lovitură centrală cal. 9x19 mm „Beretta 92, 9000”, „Walter P38, P5, P99, etc., 1 cartuș cal. 9 mm cu lovitură centrală modificat prin retezarea vârfului glonțului destinate pentru efectuarea tragerilor din pistoale de tip Makarov (PM).

Din 125 cartușe prezentate la examinare: 92 de cartușe cal. 7,62 mm/TT/ (7,62x25 mm), trei cartușe cal. 7,62 mm /Mosin/ (7,62x54mm), un cartuș cal. 30-06/Springfield/, două cartușe cal. 7,62 mm (7,62x39), patru cartușe cal. 5,45 mm (5,45x39); patru cartușe cal. 5,56x45 mm (223REM), un cartuș cal. 3f Magnum, un cartuș cal. 38 SPL /Special/, trei cartușe cal. 9x19 mm/(9 mm Luger) cartuș cal. 9 mm (9x18 mm) sînt utile pentru efectuarea tragerilor.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut vina integral și a încadrat acțiunile lui în baza art. 290 alin. (1) Cod penal, ca păstrarea munițiilor fără autorizația corespunzătoare.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 75 Cod penal, de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii săvîrșite, care este una mai puțin gravă, de personalitatea celui vinovat, că inculpatul nu are antecedente penale, a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise, că circumstanțe agravante nu au fost stabilite.

Totodată, instanța a statuat că circumstanțe care ar permite aplicarea față de inculpat a prevederilor art. 55 Cod penal nu sunt constatate.

3. Inculpatul a declarat apel, solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să fie atras la răspundere contravențională, în conformitate cu art. 55 Cod penal.

Apelantul a invocat că infracțiunea săvîrșită este una mai puțin gravă, aceasta este prima infracțiune comisă de el, cartușele erau păstrate pentru colecție și nu avea scopul folosirii lor, a recunoscut fapta și vinovăția, adică a conștientizat caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale.

Sunt întrunite cumulativ toate condițiile stabilite de legiuitor pentru liberarea de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională, iar instanța de fond nu le-a luat în considerație.

În decizia din 22 mai 2013, CSJ a menționat că: „*Punga S. a săvîrșit pentru prima oară o infracțiune, care conform art. 16 Cod penal se consideră ușoară, a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise, a încheiat acordul de recunoaștere a vinovăției, a reparat integral prejudiciul cauzat prin infracțiune, se caracterizează pozitiv la locul de muncă, este unicul întreținător în familie, avînd la întreținerea ei un copil minor și soțul care este invalid de gradul I, astfel întrunește toate condițiile prevăzute de art. 55 Cod penal și, în opinia Colegiului, corectarea acesteia este posibilă fără a fi spusă răspunderii penale, cu liberarea de pedeapsa penală și atragerea la răspundere contravențională*”.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2014, apelul a fost respins, ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond a aplicat inculpatului o pedeapsă corectă, justă și echitabilă, luând în considerare toate circumstanțele enunțate de inculpat în apelul declarat.

Instanța de fond a ținut cont și de rigorile art. 76 și art. 77 Cod penal, de faptul că lipsesc careva circumstanțe agravante, iar în calitate de circumstanțe atenuante fiind evidențiate faptul că infracțiunea comisă de către inculpat face parte din categoria celor mai puțin grave, el anterior nu a fost condamnat, a recunoscut integral vina, s-a căit sincer de cele comise, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, a solicitat ca cauza fie examinată în ordinea prevăzută de art. 364/1 Cod de procedură penală, în baza probelor administrate în faza urmăririi penale, recunoscând integral probele și faptele incriminate.

Nu este rațională aplicarea față de inculpat a unei pedepsei mai blânde, or, reieșind din raportul de cauzalitate dintre gravitatea infracțiunii și urmările prejudiciabile survenite, stabilirea pedepsei mai blânde este neîntemeiată, având în vedere circumstanțele comiterii infracțiunii, care au fost luate în considerație de către instanța de fond.

Nu este oportună aplicarea în cazul de față a rigorilor art. 55 Cod penal. Or, pedeapsa aplicată va duce la atingerea deplină a scopurilor legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatului în vederea neadmiterii pe viitor a careva încălcări a ordinii de drept.

5. Inculpatul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea sentinței și deciziei menționate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie liberat de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională.

Recurentul a invocat că infracțiunea săvârșită este una mai puțin gravă, este prima infracțiune comisă de el, cartușele erau păstrate pentru colecție și fără scop de a le folosi, siguranța și ordinea publică nu au fost puse în pericol.

Corectarea lui este posibilă fără a fi supus răspunderii penale, deoarece a recunoscut fapta și vinovăția, ceea ce înseamnă că a conștientizat caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și regretă fapta dată.

Sunt întrunite cumulativ toate condițiile stabilite de legiuitor pentru liberarea de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională, iar instanțele de fond și apel nu a luat în considerație toate circumstanțele cauzei.

Infracțiunea incriminată este de o gravitate redusă și instanța este în drept să dispună înlocuirea răspunderii penale cu cea contravențională.

Recunoașterea vinei și căința sinceră sunt un indiciu că el nu v-a mai admite pe viitor careva acțiuni ce ar contraveni ordinii de drept.

În drept, recursul este fondat pe temeiul din art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiurile când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin

hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect se atestă că, împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărîrilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2 și 4 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind aplicarea pedepsei inculpatului în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal și 364/1 Cod de procedură penală, conform căror persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzută de lege, în cazul pedepsei cu amendă, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor circumstanțelor pe caz și motivelor din apelul de pe rol în aspectul vizat (*pct. 2-5 din decizie*).

Deci pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale.

Mai mult, se observă că recursul declarat este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului (*pct. 5 din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu este un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură și, astfel, invocarea doar acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal.

Circumstanțele enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărîrile atacate cuprind motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs va decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol, în raport cu motivele invocate, este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Amerberg Mihail Mihail împotriva sentinței Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 23 decembrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2014, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 15 august 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco